

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s. r. o.**, Nová výstavba 218, Obrnice, zastoupená advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, Husovo náměstí 139, Ledeč nad Sázavou, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2024, čj. KUJCK 117572/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 2. 2025, čj. 55 A 14/2024-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Český Krumlov rozhodnutím ze dne 9. 7. 2024 uznal žalobkyni jako provozovatelku vozidla vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jehož se dopustila tím, že v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť blíže nezjištěný řidič v daný čas na daném místě překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 40 km/h, a tím naplnil přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu.

[2] Proti rozhodnutí městského úřadu podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 10. 2024 zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila žalobou u krajského soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítla, že rychlost neměřila obecní policie. Pouze měření provedené obecní policií či policií lze považovat za přípustný důkaz. Krajský soud nesprávně vycházel pouze z nájemní smlouvy rychloměru, ve které se pronajímatel zavázal, že rychlost bude měřit

výhradně obecní policie. Z odpovědi Městské policie Český Krumlov na žádost o poskytnutí informací podle stěžovatelky plyne, že obecní policie nemá k dispozici potřebné informace o průběhu měření, tedy v jakém softwaru se zpracovávají snímky z rychloměru, kam se snímky ukládají či kolik jich bylo pořízeno. Není podstatné, kdo měl provádět měření podle nájemní smlouvy, ale kdo skutečně měřil. Krajský soud měl proto vrátit věc žalovanému k tomu, aby vyvrátil pochybnosti doplněním dokazování, a to zejména o stěžovatelkou navržený důkaz výsledkem strážníka, který oznámil daný přestupek správnímu orgánu. Stěžovatelka dále popsala, v čem spatřuje přijatelnost kasační stížnosti. Navrhla, aby NSS napadený rozsudek zrušil i spolu s rozhodnutím žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný uvedl, že kasační stížnost považuje za nepřijatelnou, neboť krajský soud rozhodl v souladu s ustálenou judikaturou a v jeho rozhodnutí nelze spatřovat žádné pochybení. Pokud by kasační stížnost byla posouzena jako přijatelná, žalovaný ji považuje za zjevně nedůvodnou, neboť v řízení vyplynulo, že měření splňovalo veškeré zákonné náležitosti a bylo prováděno Městskou policií Český Krumlov. Své opačné tvrzení přitom stěžovatelka neprokázala. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou, příp. ji zamítl.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti.

[7] Měření rychlosti vozidel na pozemních komunikacích může podle § 79a zákona o silničním provozu provádět policie a obecní, resp. městská policie. Toto oprávnění nelze bez zákonného zmocnění přenést na jiný subjekt.

[8] K otázce, že automatizovaný prostředek měření rychlosti je obsluhován a že jsou výstupy z tohoto zařízení spravovány soukromým subjektem, se NSS už ve své judikatuře zabýval. Automatizovaný prostředek měření rychlosti je měřidlo, které je obsluhou toliko umístěno, nainstalováno, případně spuštěno, avšak samotné měření již probíhá automaticky bez toho, aby obsluha takové zařízení ovládala (rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2018, čj. 9 As 220/2018 - 70, body 37-38, nebo ze dne 28. 2. 2020, čj. 2 As 97/2019 - 37, bod 25). Soukromé subjekty mohou provádět pouze servisní činnosti a jen za předpokladu, že na výsledku měření nejsou hmotně zainteresovány (srov. např. rozsudky NSS ze dne 23. 5. 2019, čj. 5 As 175/2018 - 29, bod 12, a ze dne 2. 4. 2008, čj. 1 As 12/2008-67, č. 1607/2008 Sb. NSS, či ze dne 17. 12. 2014, čj. 9 As 185/2014 - 27). Krajský soud v souladu s touto judikaturou dovodil, že automatická povaha měřicího zařízení, stejně jako čistě technická role soukromých subjektů (které nejsou nijak hmotně zainteresovány na výsledku měření) v nynější věci plynula dostatečně již z napadeného rozhodnutí, jakož i z nájemní smlouvy k rychloměru, a stěžovatel tyto závěry věrohodně nezpochybnil (srov. body 28-31

pokračování

napadeného rozsudku). V souladu s § 79a zákona o silničním provozu prováděla měření obecní policie.

[9] Za dané situace nelze krajskému soudu ani vytýkat, že se důsledněji nezabýval zbývajícím argumentací stěžovatelky týkající se vyjádření obecní policie, neboť skutečnost, že obecní policie nedisponuje technickými informacemi ohledně fungování rychloměru, nemůže zpochybnit závěr, že konkrétní data z rychloměru zpracovává výlučně obecní policie. Krajský soud sice nepostavil své závěry na vyvrácení každého jednotlivě vzneseného argumentu (námítky) stěžovatelky, ale srozumitelně a logicky popsal, jakým způsobem měření rychlosti probíhá a z čeho dovozuje v této věci jeho správnost. Jeho závěry mají přitom také oporu v obsahu spisového materiálu, a nedá se jim tak nic vytknout. Z téhož důvodu nebylo zapotřebí provádět ani další dokazování (zejména výslech svědka - policisty, který zpracovával informace z rychloměru).

[10] Krajský soud tak rovněž v souladu s judikaturou NSS a Ústavního soudu (viz např. rozsudky NSS ze dne 20. 2. 2012, čj. 2 As 102/2011 - 112, ze dne 28. 8. 2015, čj. 2 As 43/2015-51, či nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. IV. ÚS 570/03, či ze dne 16. 6. 2004, sp. zn. II. ÚS 418/03) řádně zdůvodnil, z jakého důvodu nebylo provedení dalších důkazů nutné. I podle názoru NSS bylo v dané věci jednoznačně prokázáno, že se stěžovatelka dopustila daného přestupku, na čemž by nemohlo nic změnit ani stěžovatelkou navržené dokazování.

[11] V této věci nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatelka úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. dubna 2025

Ondřej Mrákota
předseda
senátu